

NIV
ARTISTIC
REVISTA

AGOMEZ

Núm. 10

Preu: UN ral

5 min

Fabricació de Genres de punt

Exportació - Articles d'ocasió - Importació

Los Dollars

J. Renom Garriga, S. en C.

DESPATX:

Salmerón, 56 - BARCELONA (Gracia)

Telèfon 43 G.

CLÍNICA

— DELS —

Doctors Emili Oños i Josep Marsal

del Hospital Clínic i Còs Mèdic Municipal

MEDICINA GENERAL

Especialistes en enfermetats de la
pell i malalties genito-urínaries

Tallers, 55, pral. BARCELONA

De 12 1/2 a 1 1/2 i de 7 a 9

Cristall - Pisa - Porcelana

Llorenç Balagueró

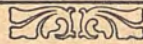
Travessera, 61 Torrent de l'Olla, 75

Servei especial per a CAFES

: BARS i XACOLATERIES :

ARTICLES PER A REGALS

Sastreria

Casa Capdevila

Plaça Rius i Taulet, 5

GRACIA

(Al costat de l'Estant)

ARTE

Taller de Fotogravats

Mallorca, 191

Telèfon 3108 A

FONDA I BAR

DE

Ramón Reus

Torrent de l'Olla, núm. 69

BARCELONA

FABRICA D'OBJECTES AUXILIARS PER JOIERS-Palma St. Just, 12, 5.^{nt}, 1.^a

Sastreria de Florenci Vall

Gran assortit en genres d'alta novitat
Especialitat en la mida

Carrer de Menéndez Pelayo, 12
(abans Torrent de l'Olla)

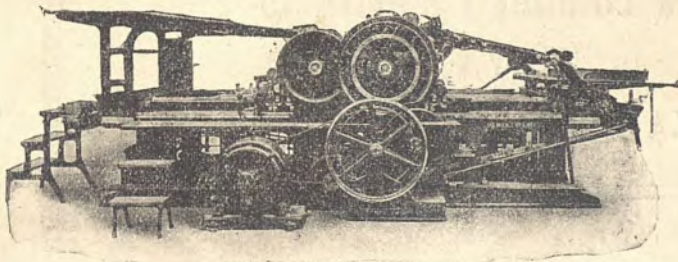
BARCELONA
(GRACIA)

Taller de construcció i reparació
de Màquines

DE

Pons i Silvestre

Especialitat en les de Arts Gràfiques
Traslats, Montures, etc.

PASATJE DE LA MERCÉ, 5
Teléfon A 4852

BARCELONA

Fàbrica de llibres ratllats
i objectes d'escriptori

Francisco

Salellas

Corts Catalanes, 644
(entre Passeig de Gracia i Claris)

Teléfon 3514 A

BARCELONA

CASA PONSA

Flors i Plantes Naturals

Adornos de salons, banquets,
cistelles, rams i corones

Clarís, 38 (cantonada Diputació) ♦♦ Teléfon 3089 A

OBJECTES DE METALL I PAPER-Palma de Sant Just, 12, 5.^{nt}, 1.^a

PILOSUBLIMADO

EL MELLOR REMEI I EL PERFUM MES FI

Usant-lo es combat i s'evita la
CALVICIE, la TINYA PELADA
∴ i els CABELLS BLANCS ∴

Es ven en Farmacies, Droguerías i Perfumerías

DIRIGIU LES DEMANDES A

“Higiénica Española Colom” (S. A.)

Consell de Cent, 336, pral.-Teléfon A 5396-BARCELONA

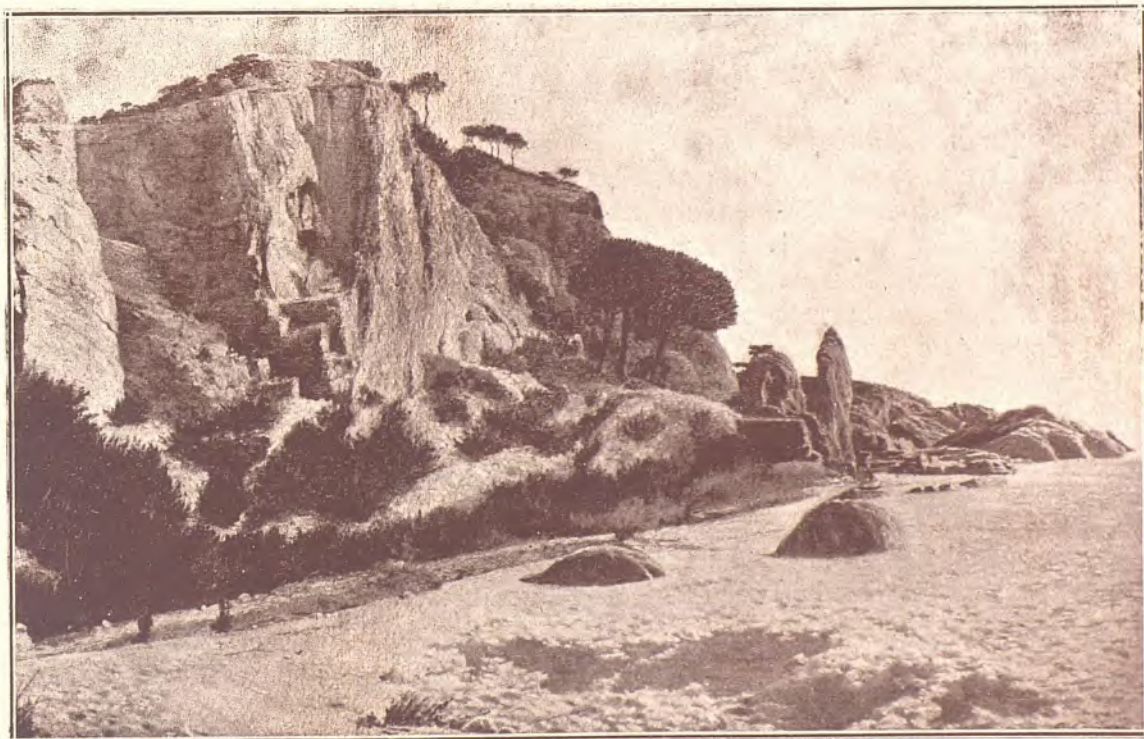
ANY II. — Núm. 10

15 FEBRER DE 1919

Redacció i Administració: Llibertat, 4 — Barcelona

ART CATALÀ

Platja de Santa Cristina d'Aro (Girona)

Quadre del reputat pintor en Francesc Casasnovas

CRONIQUE ∞ CIUTADANES

El venedor de diaris

Moltes voltes l'hauràs buscat adelarat per saber les darreres notícies que tant te interessin, i moltes voltes també et deu haver molestat i fins, enutjat, quan t'ha privat de baixar del tramvia, posant-se cridaner al pujador; per això es segur que sobradament t'hauràs donat compte d'aquest xavalet mal forjat i despentinat que amb la seva veu estrident crida les més esgarrifoses novetats amb aquella desplicència d'aquell que està acostumat a que rès li vingui de nou, o bé d'aquell galifardeu vagabond que amb una psicologia grotesca sab trobar aquell crit tant clar de la nova que sab que més t'ha de interessar, i que, amb gran convenciment del seu estudi, al passar pel teu costat et crida més fort el nom del diari que tu fas la cara de comprar, o bé, finalment, t'hauràs dat compte d'aquella noia espejllifada que crida de mala gana amb una veu que se't fica al fons de les orelles.

Si ets jove, es segur que al passar pel costat teu cridaràn aquell setmanari lleuger que algunes vegades tens la temptació de comprar; si ja ets de més edat i et veuen de cara afable i posat actiu i nerviós, et cridaràn quasi a l'orella, perquè t'en enteris bé, aquell diari avançat, de recte judici i frase enèrgica i bullanguera; si ets jove també i més seriós, t'oferiràn aquell de fòra que amb la distància porta les nostres notícies un xic refredades, quan no capgirades; i si noten que vas pel món una mica ensopit i que en el tramvia t'asseus sempre repapat a dins sense quedar-te mai a la plataforma, t'oferiràn aquell periòdic sensat

que dona la raó a tothom i a tothom prevé, sense criticar mai a ningú, que la crítica fa pérdrer sotscriptors; i si fas cara ferrenya, molt ferrenya, i dus bigotis afilats i punxaguts, et cridaràn, t'oferiràn, encara que tal volta s'equivoquin, un diari petit que no't destorbi gaire, d'aquets rabiuts, tossuts i desequilibrats.

Però el venedor de diaris procurarà complaure't a tu, a n'el que va amb tu, al que't passa per davant i al que travessa pel teu costat, per més que sigueu oposats d'idees.

Perque has de saber, amable llegidor, que aquest senzill venedor que tu tens tan vist, es un gran símbol.

En les redaccions de tots els periòdics, es reben les noves, es comenten, es critiquen, s'alaben, abultant-se i disminuint-se, i amb una gran passió, amb un gran entusiasme, es conjumina un article trascendental que ha de remouren tota la opinió; i s'omplen quartilles, i es componen, i van a la màquina, i surten impreses. L'un ha fet un article per a combatrer durament a l'altre; aquest, amb la seva prosa inflamada, desconcertarà als asiduus llegidors d'aquell altre, que dirà tot lo contrari; i aixís, amb aquesta febre, es forma tot el periòdic. Però ve l'hora del negoci, l'hora del venedor, i aquest, amb la seva indiferència, ajunta totes les idees, tots els pensaments, totes les diversitats, amb una sola grapada, s'entera depressa de la darrera nova, i surt al carrer a oferir-vos-el, cridaner, amb un garbuix irònic.

I fixeus, finalment, que sempre vendrà més diaris i escamparà més les notícies aquell galifardeu amb veu de xantre, que aquella velleta o aquell pobre vell que amb veu feble vos l'ofereixen quasi per almoïna.

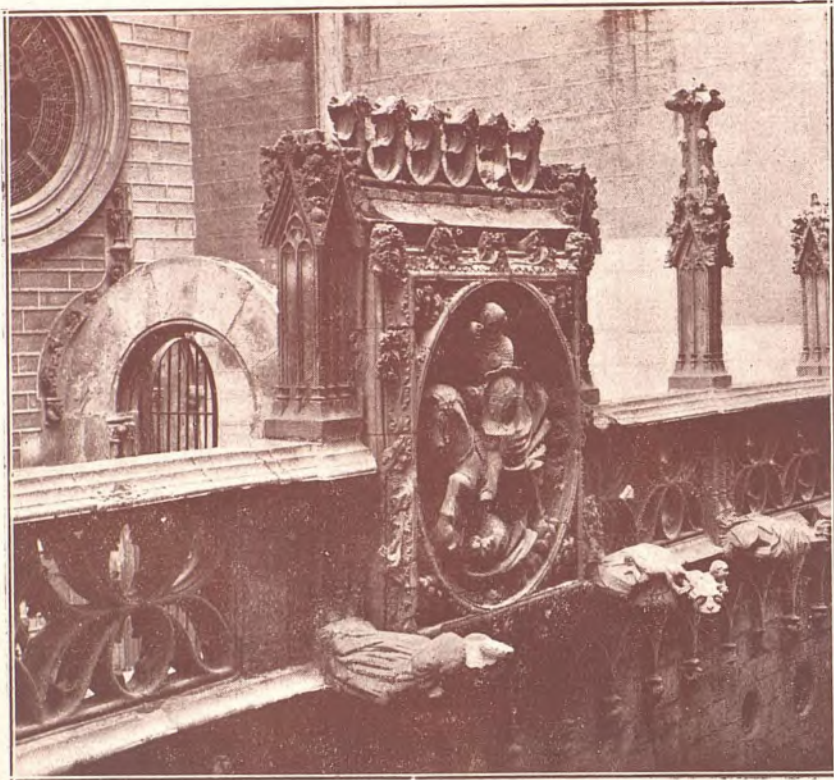
SAM.

Versos de Muntanya

ELS DOS ROSARIS

Què gentil la companyia
 de les fulles tremolant,
 i un camí devora l'aigua,
 i la font sota un pollanc,
 veure el cel que es torna pàlid,
 veure el món que es torna blau,
 i llavors dî el rosari
 pel tirany tot ombrejat,
 que així tristes animetes
 goig etern assoliràn:
 (per aixó diem en l'ombra
 a Marfa mots süaus).
 I, arribant a casa nostra,
 veure llum al finestral,
 i saber que hi ha la taula
 amb el seu parament blanc,
 amb els plats de viu alegre
 i amb el beire de cristall.
 I és gustosa l'entaulada
 sota el llum, no sabent pas
 si han restat les animetes
 amb els grills, adins l'afrau,
 o s'acosten a la casa
 en la fosca del pinar
 i ara passen el rosari
 (nostre esment tot retornant)
 perque aquí siguem feliços
 en el batre de la sang,
 i aixecant les copes clares
 i en l'espume nupcial.

JOSEP CARNER.

Medalló de Sant Jordi

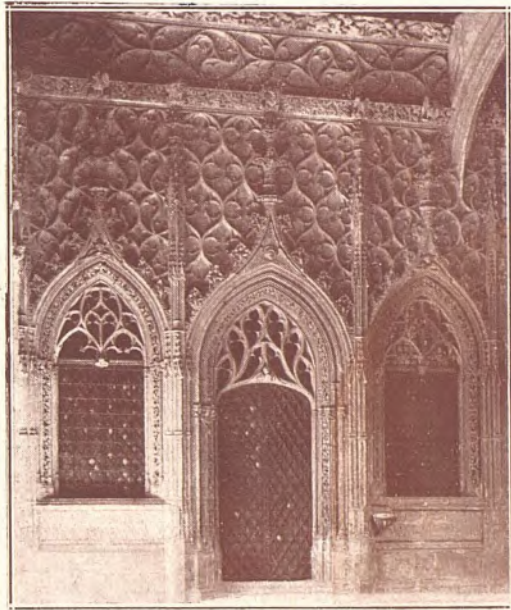
PALAU DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Amb una presosa ullada a l'antiga Audiència, comencem avui una sèrie de petites informacions sobre les principals institucions i edificis de la nostra aimada ciutat.

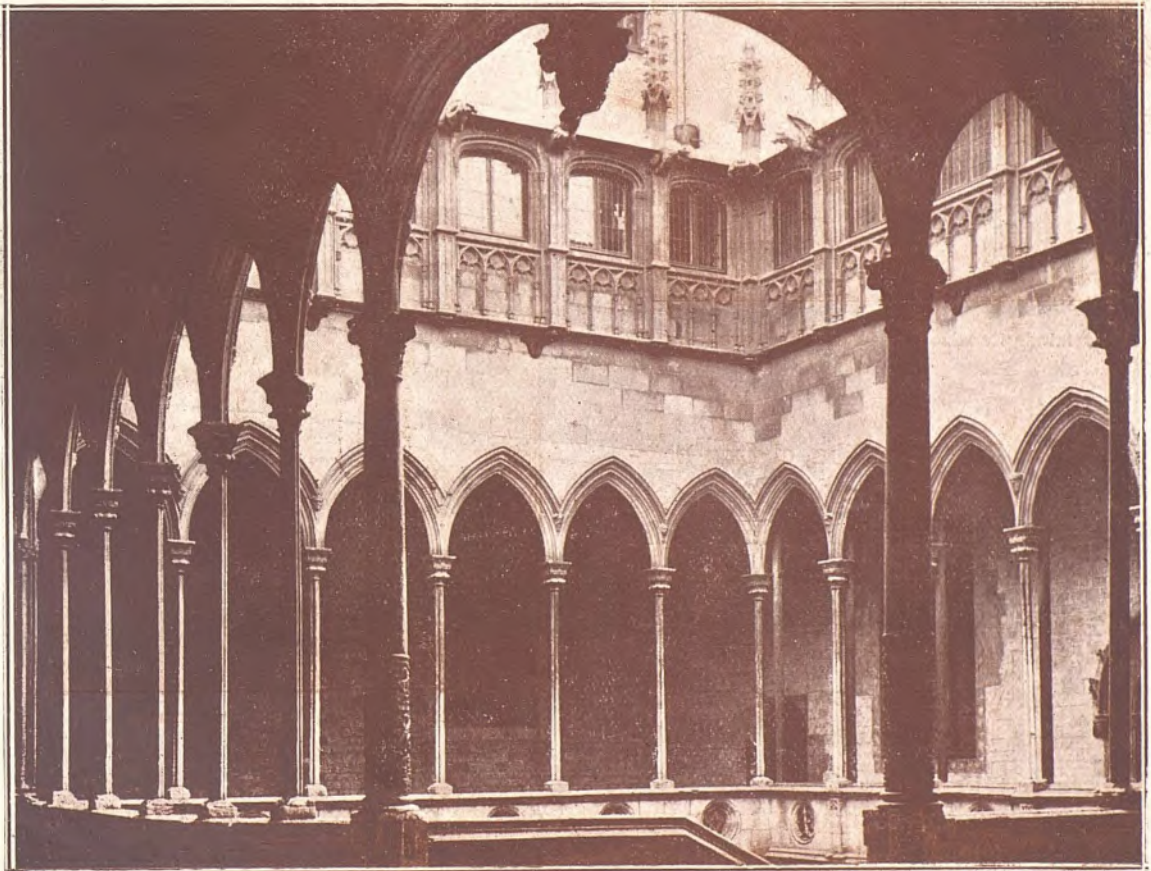
L'històric Palau de la Generalitat o Diputació Provincial, futur Parlament de Catalunya, data del segle xv, havent-se construït la façana que dona a la Plaça de Sant Jaume, en l'any 1590 (segle xvi). En aquesta i en l'escala principal hi abun-

den els marbres i jaspis, que donen al conjunt un aspecte magestuós.

Però çò més interessant és la part gòtica de l'edifici, que comprèn: la portalada del carrer del Bisbe, coronada amb un magnífic relleu que representa al Sant Patró de Catalunya, i que dona nom a la dita porta; l'escala i l'atrevida galeria del primer pis; la capella de Sant Jordi, i el famós Pati dels Tarongers, que ha sigut retornat, amb molt bon acert i

Capella de Sant Jordi

Galèria Gòtica

amb molta cura, a son primitiu estat.

En dit Pati s'hi ha col·locat un bust com immortal homenatge a la memòria

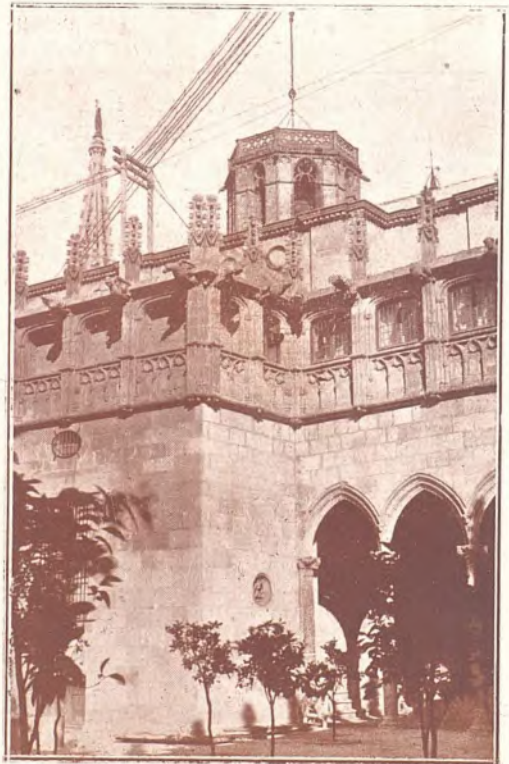
Portalada Renaixement i Pati dels Tarongers

d'en Enric Prat de la Riba, el gran català, qui fou el primer President de la Mancomunitat, i que tant de bé feu a la nostra causa i al nostre poble, conquerint-se el sobrenom de «seny ordenador de Catalunya».

Les fotografies que acompanyem donen palesa idea de les maravelles escultòriques de balustres, gàrgoles, finestres, portalades, escampades en tant reduït espai, i que son l'admiració de tots quants visiten el casal, aont, en rescents

Assemblees, s'ha debatut el pervindre de Catalunya.

Darrerament, en els salons d'aquest Palau, han tingut lloc les reunions de la comissió nomenada per a la confecció de l'Estatut per l'Autonomia Catalana, que ha sigut aprovat per casi tots els Ajuntaments de Catalunya, i en el que hi han posat tot el seu entusiasme i saviesa, homes de tan diferents pensars, però guiats per un mateix sentiment, com en Cambó, en Rodés, en Ventosa, en Zulueta, l'Albert, en Nougués, en Pich, en

Detall del Pati dels Tarongers

Fournier, en Mateu, en Baïlle, en Junyent, en Bartrina, l'Ullé, l'Espanya, en Martí Inglés, en Riera, en Vallès i Pujals i el

benemèrit President actual de la Mancomunitat, l'il·lustre arquitecte i vejat català, en Josep Puig i Cadafalch, ajuntant-s'hi també an aquest moviment de reivindicació, provats espanyolistes com en Marcellí Domingo, en Lerroux i en Largo Caballero, que no han dubtat un moment en posar tota la seva valúia al servei d'una causa tan justa com és la consecució de l'Autonomia de Catalunya.

També en el mateix edifici hi ha instal·lat l'Institut d'Estudis Catalans, importantíssima entitat de la que'ns ocuparem en el nombre vinent.

I sortim del Palau, amb la visió de aquells temps en que la Generalitat dictava les lleis al Principat i sos manaments eren respectats pel poble i pels reis d'altres terres, qui guardaven amb Catalunya les més lleials relacions.

**Bust colcat en el Pati dels Tarongers a la memoria del malhaurat patrici
En Enric Prat de la Riba
Primer President de la Mancomunitat Catalana**

Romanç a una modisteta

L'heu vista avui, bons amics,
la modisteta pulida,
rumbejant per mon carrer
tota ella gràcil i fina?...
Es una bella beutat
que quasi tothom admira,
per los seus ullets de cel,
per sa careta de nina;
pel somriurê permanent
que en sos llavis s'hi endevina
i pel ritmós rumbejar
de sa figura petita...

* * *

Ja les seves consemblants
l'esperen amorosides,
no deixant ses blanques mans
d'aquelles labors boniques.
Quan arriba en el taller
se la miren ses amigues,
i li diuen, anhelants,
rialteres i festiues,
si n'ha vist el jove «aquell»
que vergonyós, l'altre dia,
va dirigi son esguart
dins el chor d'aquelles nimfes...
Ella prodiga un somrés,
i parla amb sa veu tan fina
d'intrigues del bell amor,
que son molt belles intrigues.
I ses companyes a chor
li donen bona acollida,
no deixant ses pulcres mans
d'aquelles labors boniques...

* * *

L'heu vista avui, bons amics,
la modisteta pulida,
que té los ullets de cel,
i sa careta de nina?...
Es una dolça beutat
que quasi tothom admira.

Mes quan la gent del carrer
la contempla embadalida,
jo prest me finc d'amagar
de sa insistencia joliva,
perque em causa un dolç neguit
dintre una cosa abscondida,
i perque precipitat
mon rostre se ruboritza...

BALDOMER RIBAS BANCELLS

Aspectes del port

I

Ara, s'enfosqueix. Al lluny, núvols
grisencs. Voleien gavines per damunt la
mar immensa. I el sol es pon, fent-li fer
ganyotes uns núvols fermes i negres com
el carbó. I en un aspecte fret i poruc, el
sol es va amagant per darrera de la
muntanya.

II

El sol ja es post. Una espessa boira
grisa tapa l'horitzó. Ja comencen a en-
cendres els fanals i els llums dels bar-
cos. I damunt l'aigua s'hi veuen ratlles
esllanguides, daurades, vermellores, pla-
tejades i verdoses, les quals les fòrmen
els fanals i llums d'oli, de varis colors.
Una barca mandrosament fa via fòraport.
Ara, el far fa la senyal cada deu segons:
claror que enlluerna i s'exten per la mar.
I aquesta fa que tinguin compte els bar-
cos que naveguen a terres llunyes.

III

Les estrelles lluen damunt l'aigua en-
dormiscada del port. Un grapat de bar-
ques negres com merles, dormen juntes.
I per entre mig d'aquestes se sent ento-
nar una cançó trista i freda. Ara, també
se sent fressa de ferros que grinyolen,
d'un barco proper. I un pescador de ca-
nya passa temps i temps, esperant...

IV

Remor de remes i llliscar de les bar-
ques damunt l'aigua, en aquesta hora de
nit; una manada de xais són, ara, les
barques pescadores que es donen a la
mar. Una sirena xiscla; i al lluny, una es-
trela cau, de la negror del cel, a la ne-
gror misteriosa del mar...

NARCÍS RICART BAGUER

Ciutat, Gener 1919.

Aquest número ha sigut
previament censurat

LA FOTOGRAFÍA ARTÍSTICA

Collet Mansillo (Montseny)

*Fotografia d'en RAMÓN MAS,
de la secció de fotografia del «Niu Artístic»*

Esglesia d'Alfou

*Fotografia d'en JOSEP M.ª RUIZ,
de la secció de fotografia del «Niu Artístic»*

HISTÈRICA

En una taberna fosca i bruta, antre del vici i del mal viure, estàn assentats ell, l'Alfons, en un tamburet coix, i ella, la Fifi, damunt la bruta taula, una cama damunt l'altra. Beuen i fumen i ella riu, acompanyant ses convulsives rialles de uns moviments estranys, voluptuosos, i ell, que malgrat ésser molt jove encar, té el posat abatut, el front solcat per fondes arrugues i els ulls enclotats i rodejats de grans cercles blavencs, aclaparat pels licors i pel fum, apoia la seva testa damunt la falda d'ella, que se'l contempla amb éxtassi, amanyagant-li el sedós cabell i esclafint de tant en tant en perllongades rialles.

* * *

L'Alfons era de *casa arreglada*. Se havia anat esgarriant, esgarriant, amb un company, qui l'havia induït a tastar el vici; i ell, de caràcter melangiós i voluntat feble, no sapigué pendre'n una mida prudent i rodolà per la pendent fatídica, que l'havia dut a un estat de depravació gran.

Una artista de café-concert era la Fifi, una dona guapíssima amb la cara hàbilment embellida pels colors, i amb uns ulls brillants com de bestia felina. Era una hermosa flor de planta venenosa.

I l'Alfons, oh boig amor, l'estimava amb deliri gran; i com era impossible treure-la del fang, que arrels massa fondes li subjectaven, fou ell qui, oblidant el lloc on havia nascut i deixant-se portar per embrufidora inconsciència, descendí fins a ella, per a convertir la seva existència en un sensualisme infinit.

* * *

Les taules estàn animades. En les unes s'hi juga; en altres hi ha grops de homes i dones. Qualque dona d'aquelles

mira a la Fifi i a l'Alfons, que resten apartats d'aquell eròtic bullici, i de la seva boca en surt una sorollosa rialla de mofa.

Un home alt i prim, un antic company de la Fifi, entra en aquell cau de vici, i al veure-la amb l'Alfons, es dirigeix vers ells dos, amb pas pausat i tranquil i les mans a les butxaques. Una disputa extranya, plena de baixes paraules, s'entaula entre el valent i la Fifi, intervenint-hi l'Alfons, que posa tot el braó que resta encar en son còs estragat, en defensa d'ella. S'arma gran avalot. Lluex sinistrement en aquella mitja foscor la fulla d'un ganivet i el còs de l'Alfons cau a terra ferit de mort.

El valent passeja son fret esguard per tots els que l'envolten, i queda guaitant-se a la Fifi, que se'l mira tranquil·lament, com volguent dir: A mi que m'espliques! I el valent surt al carrer sense escoltar les enèrgiques exclamacions del panxut taberner, que protesta pel compromís que li ha portat.

* * *

En el carreró estret i fosc apenes es distingeix la silueta d'un home alt i prim que s'allunya tranquil·lament fumant un cigarret. Mes pocs moments després un bulto negre surt de la taberna i amb pas cautelós, però ràpid, segueix al valent, S'hi va acostant, acostant, fins que l'atrapa i fa un moviment bruscat que la foscor deixa gairebé imperceptible.

Se sent una exclamació extranya, un adeu al Món i el soroll d'un còs que cau a terra sens vida. La quietut es ara absoluta.

La Fifi contempla breus moments l'inanimat còs del valent, i esclafint en una estrident rialla histèrica, fuig carreró amunt...

LLUIS CASAMITJANA PLANDOLIT.

D' hores terrenes

Jo sé d'una petita depravada,
com una deesa amb formosó de flòs,
que's tota foc la sua mirada;
refulgent
d'un misteri inascandellable
i neguitós:

Qu'anat passant ses primaveres
acurullant-se de passions,
però les gusta tant balderes,
qu'ha fet embrolla de quimeres
i petons;
i pel desig s'es inflamada
d'un neguit
son esprit d'enamorada,
que's dilueix en lo infinit
d'una nit qu'és perfumada
de nenúfers, i enramada
amb tamarit.

La menuda pervertida
és un ser inapel·lable
que'n la vida
és inestable;
qu'amb el dalê del bô viure
dolcemente,
ha barrejat amb plô, el seu riure
delinqüent.

.....

Jo fuí un corc per sa ferida,
quan fe'l bé en aquesta vida
a un fan l'hi val,
i es recull entranya endintre
fètida sava passional.

Prò lluny el bull de paganisme,
al recordar-la, reverent,
ha nascut çò, que's l'aforisme
d'un turment.

BONAVENTURA CASAS.

Dibuix d'en RAMÓN ROQUETA

Posta de Sol

De darrera dels vidres del balcó,
dintre ma cambra, fosca i silenciosa,
veig com la tarda mor, dolça i calmosa
i es pon el sol rogenic a l'horitzó.

Dels ametllers florits, l'alba blancor,
del verd dels prats ressalta esplendorosa...
Al cel, ja hi ha una estrella, tremolosa,
i del jorn, poc a poc, mor la claror.

Més que mai, ara sento el desconsol
de saber que ets tan lluny iestic tan sol,
enyorant aquells jorn en que et besava...

I al dir ton nom tan bell, dolç com la mel,
tot besant ton retrat amb boig anhel,
sorgeix la lluna en la planicie blava...

SALVADOR SOCIAS I FORNELL

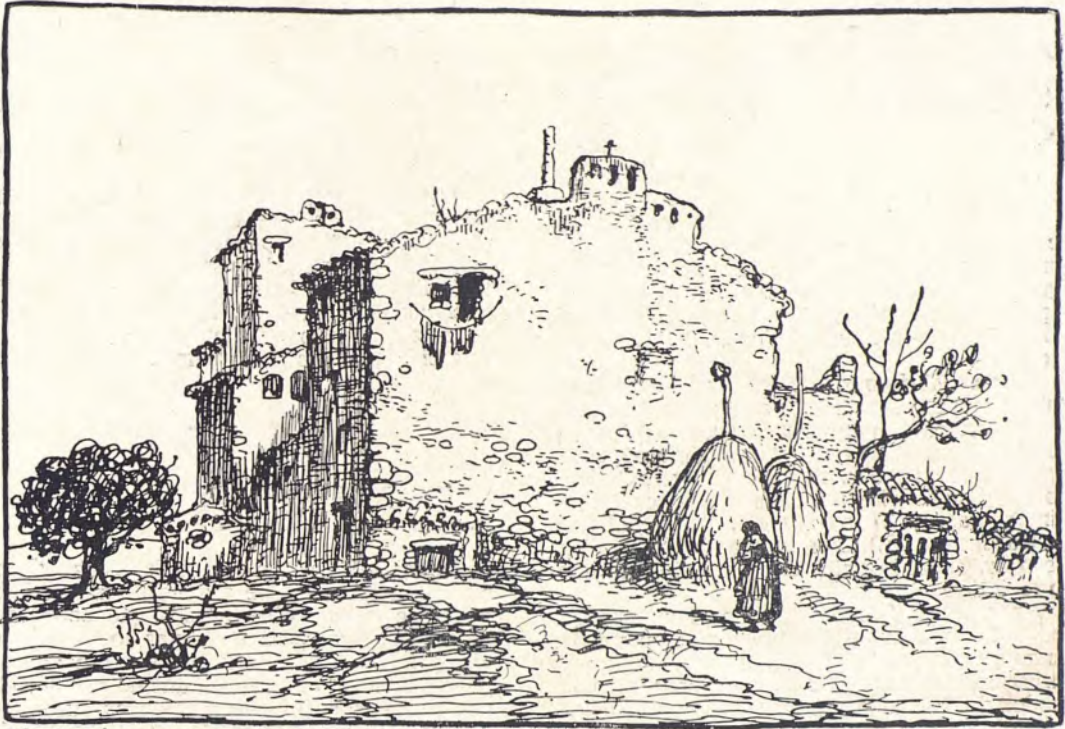
CONTRAST

A dins aquella cambra mig enrunada i pobra, niu de dolors, hi finia lentament una vida. Un llit gros i feixuc, el mateix que havia sigut refugi d'amor i ventura, ara acullia la miseria i el sofriment d'un còs esmortuït que a mica a mica s'anava corsecant. D'aquell rostre que algun jorn havia sigut hermós, i que ara restava demacrat i cadavèric, sols quedaven unes trenes rosses, llargues i sedoses, que semblaven volguer suplir la poca roba que cubria la malaltia. Una calaixera tota vella que ja els corcs n'havien fet son estatge, dos cadires i un llitet petit que s'ovirava al fons en el qual hi dormia un nin, completava el mobiliari de la cambra. Rès trencava el silenci en ella, tant sols de tant en tant, algun que altre sospir eixit dels llavis blancs de la malalta, es perdia en l'atmosfera infestada de miseria que regnava en l'estança. Un raig

de sol entrà de sobte per l'única finestra que hi havia. I la vida d'aquella pobra dona s'anava extingint. Ja començaven ses parpelles a lluitar amb les tenebres que les enfosquien, i al veure's de cara a cara amb la mort que la separava per sempre del seu fillet que quedava sol i abandonat, llençà un crit que ja rè's tenia d'humà, i cloguent ses parpelles febles, s'adormí per sempre en el somni etern que ens fa iguals a tots en aquesta terra.

I en aquell llitet petit que hi havia al fons de la cambra, despertat per aquell crit, s'hi bellugà un nin ros d'ulls petits i vius, qui extenent els brassos per a agafar el raig de sol que besava els peus del cadavre de la seva mare, al sentir la carícia de la llum que tornava daurats sos bracets nusos, reia... reia...

JOSEP ROIG I MAS

A Creixams

Dibuix de A. CREIXAMS

LA PAGESETA

Quan les gallines eren més mandroses
sota un Sol de Setembre al adeusiau,
deixant anar les potes doloroses,
parpallejant els ulls sota'l cel blau,

has baixat del graner una faldada
de blat mestai, tirant-lo al séu damunt,
i cada gallinaça desveïllada
picava'ls grans de blat de un a un.

Exquisit berenar que les *tinetes*
engolien amb pressa i amb dalit,
prenent el grà, deixant les llevoretetes,
donant-se empentes plenes de neguit.

Damunt del cove amb palla, una gallina
fent l'ou, no và tastar-lo'l berenar;
i tu qu'ets una dolça campessina,
pujares al graner i n'hi vas dar,
i mentres la gallina s'atipava,
les altres li robaven els granets;
el batec del téu bras no'ls hi inspirava
els respectes per tú cent cops bestrets.

J. COSTA i POMÉS

Per les mateixes causes que'l cronista de teatres tingué que sospendre les seves ressenyes, també'l modest Coloraynes ha estat callat tot aquest temps i al trobar-se de nou amb sos llegidors no pot fer més que *passar llista* de les moltes exposicions hagudes desde l'última conversa.

Associació d'Amics de les Arts.—El primer Saló de Tardor organitzat per aqueixa benemèrita Associació fou un aconeixement tant per la quantitat com per la qualitat de les firmes que hi figuraren com les d'en Picasso, Sunyer, Carles, Colom, Canals, Nogués, Humbert, Pascual, Domingo, Galwey, Torres García, Aragay, Llimonà, Casanovas (E.), Clará; les malhaurades d'en Josep Armengol i Daniel Guardiola, i altres que no recordem.

Prats Fatjó i C.^a—A n'aquesta sumptuosa confiteria que a imitació de les seves similars de l'extranger, també *fà art*, hi han tingut lloc també varies exposicions, entre les que recordem una de molt notable en que hi figuraven quadres d'en Rusiñol, Isern, Galwey, Ferrater, Oliver, Vázquez, Meifrén, R. Urgell, Matilla, Xiró, A. Casas Abarca, Martí Garcés, Cusí, Cardona, Mir i Llimona.

Saló Goya.—D.ª Elvira Malagarriga promet amb 45 quadrets que amb el temps ho farà millor.

Saló Parés.—El Sr. Martínez Vázquez sab cercar l'assumpte per interessar al *amateur* adinerat, emprò la seva pintura es massa dura i afectada.—Les teles del Sr. Bertuchi, també de tons vius (cel lluent i sol càlit) ens complagueren, com també uns quadrets de flors de la Sra. Enriqueta Espuig, molt justos de color i que demostren en la novella artista, qualitats que la faràn digna continuadora de la malhaurada pintora Lluïsa Vidal.—També s'exposà en aquest Saló, una nombrosa col·lecció de ceràmiques, decorades pel nostre amic en Josep Guardiola, que fou unànimement elogiada per la crítica i pels bons col·leccionistes que s'apresuraren a adquirir tan bells gerros, plats, vasos i demés objectes que hi figuraven.—En Rusiñol, en Baixeras i en Marqués ens donaren també a conèixer noves del seu art ja prou conegut i enaltit.

Galeríes Layetanes.—Carbons d'en Mateu i Plà, d'istil personalíssim, encara que alguns semblen que sols haigim sigut fets per omplir. Gourdon, de París, imitador i copista d'obres antigues, no'ns satisfé, encare que hi vegegrem molts lletreters d'adquisició.

J. Busquets.—Ebanista que també cedeix un xic de lloc a l'art, ha exposat unes prometedores teles del Sr. Staccioli i una interessant col·lecció d'ex-libris del fecon mestre Sr. Triadó, notabilíssima en tots conceptes.

Galeríes Dalmau.—En aquesta *loggia* de l'art moderníssim, ha debutat la *Agrupació d'Artis-*

tes Catalans, amb una exposició en la que hi figuren les firmes dels Srs. Bosc, Daura, Farro, Girbal, Musons, Muntané, Salvà, Vidal Salichs, Vidal Goma i Vila. Poc experimentats tots ells encare en el joc dels colors, notem de totes maneres rellevants condicions en els Srs. Bosc, Girbal i Vidal Goma.

I per acabar remarcarem l'exhibició pòstuma de caricatures i treballs d'en J. Grau (M.) víctima de la passada epidèmia; i el resultat del concurs de cartells per anunciar la pel·lícula «Arseni Lupin», quins premis obtingueren els Srs. Freixes i Cartes, que foren unànimement elogiats junt amb el jurat per l'acert en l'elecció dels treballs presentats.

COLORAYNES

TEATRES

ROMEA.—En el cap i casal del Teatre Català s'han anat succeint les estrenes, amb veritable afany de trobar l'obra mestra que coronés la temporada, i després de donar-nos a conèixer «Joan Enric», drama en quatre actes, del llorejat poeta Josep M.ª de Segarra, que no resultà; «Un cop d'audàcia», joguina d'en Josep Artís, molt agradable; i «L'amor vigila», comèdia en dos actes del Sr. Poal Aregall, conduïda amb molt acert, ha vingut l'èxit obtingut per «Papellones», obra en tres actes del insigne dramaturg en Josep Pous i Pagés, qui aquesta vegada, com altres tantes, ha sapigut portar a l'escena tipos reals i escenes vivents, que li han suggerit una magnífica comèdia, sens dubte una de les millors d'aquesta temporada.

No cal dir que tots els actors i actrius capitanejats per l'Enric Giménez, han contribuït en gran manera a l'èxit assolit per dites produccions.

NIU ARTÍSTIC.—En aquesta entitat, tan coneguda per tots els que'ns llegeixen, s'ha format un quadre dramàtic, que's presentà al públic el dia 18 del passat Gener amb les renomades obres «La mare eterna», de l'Ignasi Iglesias i «La Teta gallinaire», d'en Camprodón.

El cronista té l'obligació de dir-los-hi quelcom, i amb cara farrenya va a la representació i's troba davant d'uns aficionats que no desmereixen en rès dels actors d'ofici, i aplaudeix amb entusiasme als Srs. Pere, García, Fontana, Ribas, Botey (J.) i Sans, i a la distingida actriu Sra. Rovira i al antic actor Sr. Botey, que ajudaren al conjunt.

Nostra enhorabona i fins la vinenta vetllada que tindrà lloc en el mes de Març.

POMPEIA.—En aquest elegant teatre han començat una serie de funcions catalanes, a càrrec de la companyia Claramunt-Adrià, en la que hi formen elements molt acceptables, que han donat una excelent interpretació a «Rei i Senyor», i «Jordi Erin», obres escullides per la seva presentació, i que foren molt ben acullides pel públic que omplia el local.

Roc.

Ignasi Serratosa Fontanet

En el nostre darrer número donàrem compte de la mort del que fou un bon amic i company nostre, prometent parlar-ne extensament tal com se mereixia.

En Serratosa era fill de Sant Celoni, a on resideixen els seus pares, i malgrat la seva joventut, puix contava solament 20 anys, sabia prescindir de les temptacions que li brindava la llibertat en la vida ciutadana, per dedicar-se en còs i ànima a l'art de l'esculptura, que'l tenia dominat per complert.

Feia tres anys que estudiava en el taller d'escultor que té en aquesta ciutat en Josep Campeny, amb qui havem parlat amb motiu de la mort del nostre amic.

Aquest lloreat escultor tenia per en Serratosa la esperança més entusiasta, com nosaltres i com tots els que'l coneixíen.

Ens deia el Sr. Campeny, que ell, sense temor d'errar-se, creia que en Serratosa no debía envejar rès a tots els joves que avui dia comencen una esplendorosa carrera. Era osat, i les més grans concepcions no l'espantaven. Si la mort no ens hagués pres al bon amic, dintre pocs anys, una volta refermat pel estudi, que no abandonava ni un moment, tenim la seguretat de que el malhaurat artista

hauria sigut reconegut, i amb fè i entusiasme hauria treballat pel renaixement de les arts de la nostra terra, que ell estimava amb tot deliri.

Publiquem la darrera obra d'ell tot just abocetada, que va deixar a mig fer, com moltes altres, i entre elles un alt relleu, tal volta lo mellor que havia fet, representant en «Soler de Vilardell, defensor de Sant Celoni», que tenia el projecte de regalar a l'Ajuntament d'aquella vila que l'havia vist neixer.

L'amistat que vers ell sentíem tots els que l'havíem tractat, no és pas motiu de que l'elogiem tan entusiastament; és el seu treball, de veritable valúia, lo que'ns mou a dedicar-li aquest darrer recort.

Finalment volem fer constar davant de la seva família el sentiment per nosaltres sofert per la pèrdua del bon amic Ignasi, i no'ns atrevim a dirigir-los-hi paraules de consol perquè reconeixem tota la grandiositat del seu dolor.

DE CASA

Es indubtable que confiàvem en el èxit que havien de obtenir els esforços que'ns ha costat el nostre extraordinari, però mai podiem somniar que arribés al extrem que ha arribat. Son moltes les cartes que hem rebut de felicitació, però no es això solament sino que ha sigut tan afortunada la venta, que estem preparant una segona edició.

No obstant, debem fer constar que en el citat número havem sofert algunes errates que preguem ens siguin perdonades, i aixís també diem que havem rebut algunes lletres fent-nos-en esment. Una de les errates més importants és el d'haver fet constar equivocadament el n.º 10 en la portada en lloc del n.º 9, com corresponia.

Tampoc l'impremta ha deixat el número tan acurat com nosaltres volíem i ens havia sigut promès.

Però per damunt de tot fem constar per segona volta i ho agraïm força, que el nostre esforç ha sigut reconegut i l'extraordinari ha estat un èxit.

Acompanyats pel consoci Sr. Carcassona, uns quants socis del Niu Artístic, visitàren el dia 26 de Gener, el Gran Teatre del Liceu, quedant agradablement sorpresos davant les moltes riqueses i curiositats que conté, i que passen desapercibudes pel públic que sols assisteix als espectacles. A n'aquesta visita seguiràn altres a diferents edificis culturals i de beneficència, per a les que s'han ofert a fer de *cicerone* varis companys del Niu i que seràn un atractiu més pels socis d'aquesta entitat.

Galantment invitats per l'Orfeó Gracienc, havem assistit en tots els concerts que darrerament ha celebrat. Restem molt agraïts a les atencions que per nosaltres té aquesta simpàtica entitat, i en el número pròxim, que disposarem de més lloc, ne parlarem tan extensament com se mereix.

Amb motiu dels esdevinements polítics del mes passat, varen ésser definguts en el moment d'anar a realitzar una excursió i per suposades manifestacions contra la forsa pública, el nostre amic Enric Olivé, President de la secció d'Excursionisme del Ateneu Enciclopèdic Popular, i tres companys més.

Sentim el contratemps i més en aquestos temps d'arbitrarietats, i a tots ells, en llibertat provisional baix fiança, els desitgem molta paciència i que se'ls anuli el procés.

Amb atenta lletra ens fan saber els nostres amics del Club Sportiu «Verdaguer», haver quedat constituïda la Junta del mateix en la següent forma:

President, Francisco Salellas. — *Tresorer*, Ferràn Freixas. — *Secretari*, Joan Meler. — *Vocal 1.ª*, Josep Marif. — *Vocal 2.ª*, Joan Asbert.

Els saludem coralment i prometem ocupar-nos d'ells a la primera ocasió.

AL VOL

La rara i característica unanimitat del nostre poble i els nostres directors polítics, ha tret de pollaguera als que temen sempre per l'intangibilitat de la Patria, encarnada per ells en el quietisme d'altres terres hispàniques, en el recort de llorens ja místics, en unes quantes figures i paraules buides, buides, sempre buides, emprò parlamentaries. ¡l quines diferencies!

Aquell pobre vell que en les grans diades ens havia fet eternir arrencant del seu violí els cants de la nostra patria, ha mort. Aquell pobre no tenia altre llum als ulls que una gran il·lusió per Catalunya. Quan sortíem del miting o la Assamblea amb el cor plè de febre patriòtica, aquell sant home ens recordava amb aquells ulls orbs que brillaven místicament ilusionats, amb aquell tocar ploraner, la gran tristor que havia de esmortuir tots el nostres entusiasmes. Descansi en pau ell que havia sabut comprendre mellor que molts que s'ha de saber cantar les cançons i tocar les tonades de la terra on se capta.

L'avara poverfà dei catalani, digué el Dant, i deuen repetir-ho, avui día, el fresc Ballesteros, l'il·luminada Mundeta i altres financers que han trobat la pedra filosofal amb l'avara pobresa de la nostra bona gent de Sant Andreu, bocabats amb aquests vividors i ses màgiques combinacions. ¡Benaventurats els que no tenim pesetes sobrees!

CORRESPONDENCIA

Sanfeliu. Sincerament li diem que aquestos versos no son publicables, mes malgrat això esperem de vosté quelcom millor. Segueixi enviant i nosaltres li anirem dient nostre humil parè.—*Ramón Roselló*. Per poc que podem ens abstenim de publicar dedicatives. Envii quelcom més.—*J. Cortina i Cirera*. El felicitem per la seva poesia, mes no la podem publicar degut al caràcter que té d'actualitat. Segueixi enviant.—*Fèlix Ferrer*. Esperem que passi un dimars de 10 a 12 per la nostra redacció.—*Marià Vives*. La seva trova no la trobem ben trobada per a publicar.—*Miguel Alemany Vila*. La seva poesia suposem la va veure en el nostre extraordinari; l'altre que'ns acompanyava no la trobem prou acceptable.—*Miguel Superas Aubi*. Tots ells son en cartera.—*Salvador Freixa*. En cartera.—*Llorenç de Munt*. Es poc literari.—*Angel Planells*. No'l podem complaure.—*B. Delgas*. «Elegia» queda en cartera. «Matinal» l'hem vista en altre lloc.—*Antoni Balasch*. En cartera.—*Joan Senarell i Valls*. No'l podem complaure.—*Joan Trullàs*. No'ns acaba d'agradar. Envii quelcom més.—*Joan Dalet*. No'l podem complaure.—*Roc*. Envii quelcom més.—*Josep M.ª Vives*. En cartera.—*Armand Fentoms*. Esperem de vosté quelcom millor.—*V. D. A.* Igualment li diem.—*M. i G. Mir*. Çò que vosté ens envia ja pot suposar que no fa per a la nostra Revista.

GRAVATS SOBRE TOTA CLASSE DE METALLS—Palma St. Just, 12, 5.^{nt}, 1.^a

NIU ARTISTIC

Societat artística fundada per educació i encoratjament
dels novells artistes:

literats, poetes, músics, dibuixants, pintors, fotògrafs, etzétera

ES COMPOSA DE CINC SECCIONS

Lletres - Fotografia - Pintura - Excursionisme - Música

Lletres.—Edició de la present Revista, Conferències, etz.

Escola de declamació: Vetllades teatrals.

Fotografia.—Projeccions, Excursions, Laboratori.

Pintura.—Classes al natural, diaries de 8 a 10 del vespre, i matinals en
dies festius. Exposició permanent, Concursos, etz.

Llibertat, 4. - BARCELONA

Taller de Sastreria **LLUIS PIÑOL**
DE

Confecció de trajos de tota mena

: ESPECIALITAT EN LA MIDA :

Jaume I, 15. - Entrada: Trompetes, 2, 2.⁶ⁿ, 2.^a

ETIQUETES DE TOTES MENES—Palma de Sant Just, 12, 5.^{nt}, 1.^a

GRAVATS SOBRE OBJECTES D'OR I ARGENT—Palma Sant Just, 12, 5.^{nt}, 1.^a

La Casa

Joaquim Richarte Galbas

és la Merceria que té més assortit i ven
més barato de Barcelona

GRAN TALLER DE SOMBREROS DE SENYORES I NENS

Especialitat en adornos i fantasies

Salmerón, 72

cantonada Travessera

Barcelona-Gracia

Teléfono G 249

Aquesta Casa, per a obtenir grans existències de genres moderns, es
convé amb sucursals que té a l'extranger

ETIQUETES PER TOTA CLASSE D'INDUSTRIES—Palma St. Just, 12, 5.^{nt}, 1.^a

Imprempta Viuda de J. Riera. — Riera Baixa, 11 i 13. — Barcelona

TINTURA MORA
 es la mejor agua
 progresiva
 para **TENIR**
 el **Cabello**

Amb la pau tan desitjada
 vindrà la febre inventora,
 mes jamai serà inventada
 cap *Tintura* tan preuada
 com és la *Tintura Mora*.

**Venda, en les principals
 Perfumeries i Drogueries d'Espanya**

IMPREMTA
Vda. de J. Riera
 ◆ ◆ ◆
 Gran assortit
 de Postals a l'engròs
 Felicitacions
 Estampes 1.ª Comunió
 ◆ ◆ ◆
 Riera Baixa, 11 i 13
 Teléfono 3385 A
BARCELONA

P^{tes} 11'95
CALZADO
COSIDO & MANO
 para
CABALLERO
MARIANO CUBÍ, S.
 Junto estacion Gracia
 Una las 3 horas que regulamos al precio de plaza

SE CARTA GRACIA

Extens i variat assortit
 en tota classe de
CALÇAT

ESPECIALITAT en NOVITATS
 PER A SENYORA

BAR

"Las Euras"

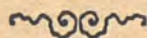
El més familiar i més
 concorregut de Gracia
 (servei perfeccionat)

Plaça Rius i Taulet, 1

Novitats per a senyora
 i
Taller de Confeccions
 de
MANEL PERUCHO

Carrer Dr. Ramón i Cajal, 2
 i Menéndez Pelayo, 102

Teixits, Estampats
 Genres de punt
 Llenceria
 Llaneria, etz.

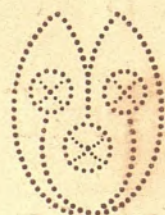
NIU ARTISTIC

**Revista mesal ilustrada
amb col-laboració de les millors firmes catalanes**

**Des d'aquest número
augment de planes i grans millores**

Val UN ral

Sotscripció anyal 4 pessetes

Per sotscripcions i anuncis a la Redacció i Administració

Libertat, 4, o Trafalgar, 4 (quiosc de periòdics)